

Sygn. akt II Ca 471/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski (spr.)
Sędziowie	SSO Grzegorz Ślęzak SSR del. Dominika Lisiecka
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa A. N.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o podwyższenie renty

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 29 kwietnia 2015 roku, sygn. akt I C 1865/14

1. z apelacji powódki zmienia zaskarżony wyrok w punktach: pierwszym i drugim sentencji w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego na rzecz powódki rentę na przyszłość w kwocie po 1.090,80 złotych miesięcznie podwyższa do kwoty po 1.720,80 (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia 80/100) złotych miesięcznie oraz w punkcie trzecim sentencji w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.072 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu podwyższa do kwoty 4.272 (cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt dwa) złotych;

2. oddala apelację pozwanego;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 471/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu sprawy z powództwa A. N. przeciwko (...) S.A z/s w W. o podwyższenie renty

1. rentę orzeczoną Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb z dnia 21 października 2004r IC 1227/03 w sprawie utrzymanym w mocy Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 stycznia 2005r w sprawie I A Ca 1234/04 w kwocie 200,00zł, podwyższoną decyzjami pozwanego: do kwoty po 540,00zł miesięcznie od 1 stycznia 2011 r; do kwoty po 585,00zł miesięcznie od 1 stycznia 2012r; do kwoty po 630,00zł miesięcznie od 1 stycznia 2013r miesięcznie; podwyższył do kwoty po 1.090,80zł miesięcznie poczynając od dnia 13 października 2014r, pozostawiając pozostałe warunki płatności określone w Wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb z dnia 21 października 2004r w sprawie IC 1227/03 bez zmian;
2. w pozostałej części oddalił powództwo;
3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 072,00zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb od pozwanego (...) S.A w W. kwotę 30,00zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Wyrokiem z dnia 21 października 2004 roku, sygn. akt I C 1227/03, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 25 stycznia 2005 roku, sygn. akt I A Ca 1234/04, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim Wydział I Cywilny, w punkcie 2 e wyroku, zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej Inspektorat w P. na rzecz powódki A. N. tytułem renty na zwiększone potrzeby po 200,00 zł miesięcznie płatne w terminie do dnia piątego każdego miesiąca, poczynając od 1 lipca 2004 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie płatności.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, rozpoznając wyżej wskazaną sprawę, ustalił że w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 30 marca 2003 roku trwały uszczerbek na zdrowiu w zakresie narządu ruchu u poszkodowanej A. N. wynosi 75 %, a powódka w życiu codziennym będzie stale wymagać pomocy osób trzecich; pomoc tę świadczył będzie wnuk powódki, który z nią mieszka. Sąd ocenił wartość tej pomoc na kwotę 200,00 zł miesięcznie. Sąd Okręgowy podkreślił, że obecnie i w przyszłości powódka ma ograniczoną zdolność do samodzielnego poruszania się i nie będzie mogła obejść się bez pomocy innych osób przy wykonywaniu czynności z zakresu higieny osobistej, prac porządkowych i tym podobnych czynności.

A. N. nie może poruszać się o własnych siłach , coraz gorzej chodzi, w mieszkaniu koprzysta z kul a poza domem z wózka inwalidzkiego ,nie może sobie napalić w piecu. Latem może wyjść na podwórko korzystając z dwóch kul, przy pomocy sąsiadów. Powódka mieszka sama, ma jednego wnuczka, który z nią nie mieszka, natomiast jej syn nie żyje. Pomagają jej sąsiedzi. A. N. przychodzi osoba, która jej pomaga, myje ją. Ponadto A. N. potrzebuje opieki w zakresie robienia zakupów, nie jest zdolna do samodzielnego sprzątnia . Może tylko trochę pochodzić po domu. W 2014 roku zahaczyła o próg i złamała zebro. Leżała, nie mogła się podnieść. Dopiero gdy przysła osoba, która jej pomaga, to ją podniosła. Do wszystkiego potrzebna jest jej pomoc. Gdy A. N. czegoś potrzebuje, to dzwoni po sąsiadów. A. N. utrzymuje się z emerytury w kwocie 750,00 zł. A. N. za czynsz płaci ok. 200,00 zł, za gaz ok. 60,00 zł, za światło ok. 110,00 zł. A. N. nie potrafi określić ile wydaje na jedzenie i środki higieny osobistej. A. N. nie może nic zaoszczędzić. Zdarza się, że pożycza pieniądze od sąsiadów. Używa aparatu słuchowego , który pożyczyła od sąsiadki. Jej wózek inwalidzki jest bardzo zepsuty, istnieje potrzeba zakupu nowego. A. N. sama na tym wózku nie jeździ, ktoś musi ją wozić. A. N. trzeba zawozić do lekarza. Powódka nie ma w domu ciepłej wody, woda musi być grzana na gazie, następnie wlana przez osobę trzecią, i dopiero wówczas ta osoba myje powódkę. A. N. wydaje ok. 100,00 zł na lekarstwa. A. N. ma węgiel w komórce, ktoś musi jej go przynosić.

Sama ubiera lżejsze rzeczy, ale dzwoni również po sąsiadkę do pomocy. A. N. stara się wynagradzać otrzymywaną pomoc.

Podczas konsultacji ortopedycznej stwierdzono u A. N. zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe biodra lewego o niestalonej etiologii. Obecnie nie wymaga leczenia w oddziale ortopedycznym. W przyszłości do rozważenia leczenie operacyjne.

Pismem datowanym na dzień 8 stycznia 2014 roku, pełnomocnik powódki wezwał pozwanego (...) Spółkę Akcyjną do podwyższenia renty na zwiększone potrzeby na rzecz powódki A. N., ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie ' (...) z dnia 21 października 2004 roku, sygn. akt I C 1227/03 na kwotę 200,00 zł miesięcznie do kwoty 1.654,20 zł miesięcznie oraz dopłaty różnicy pomiędzy rentą już wypłaconą, a rentą w podwyższonej wysokości, tj. kwoty 1.454,20 zł miesięcznie, za okres od dnia 1 stycznia 2011 roku w ostatecznym terminie do dnia 31 stycznia 2014 roku.

Decyzją z dnia 6 maja 2014 roku, (...) Centrum (...) w Ł., zawiadomiło pełnomocnika powódki, że dokonuje podwyższenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb na rzecz A. N.:

- od dnia 1 stycznia 2011 roku do kwoty po 540,00 zł miesięcznie;
- od dnia 1 stycznia 2012 roku do kwoty po 585,00 zł miesięcznie;
- od dnia 1 stycznia 2013 roku i na przyszłość do kwoty po 630,00 zł miesięcznie. Ponadto (...) w Ł. przyznało A.

N. wyrównanie świadczenia za okres od 1 stycznia 2011 roku do 30 czerwca 2014 roku w łącznej kwocie 17.640,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że zgodnie z opinią lekarzy orzeczników (...) Zakładu (...) pomoc świadczona na rzecz A. N. zasadna jest w ilości 2-3 godzin dziennie, więc (...) Centrum (...) w Ł. uznało 3 godziny dziennie.

Koszt jednej godziny usług opiekuńczych w 2014 roku wynosił 19,12 zł w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody w postaci dokumentów, a przede wszystkim w oparciu o dowód z zeznań powódki A. N.. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom powódki, które były spójne i logiczne.

Sąd zważył, iż powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Spośród okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy bezsporna była zasada odpowiedzialności pozwanego. Natomiast pełnomocnik pozwanego zakwestionował wskazany w pozwie zakres potrzebnej powódce pomocy oraz jej podawana wartość, gdyż - jego zdaniem - wysokość stawek Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie nie może być podstawą oszacowania renty na zwiększone potrzeby.

Podstawę prawną żądania stanowi art. 907 § 2 k.c, zgodnie z którym, jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie.

Celem art. 907 § 2 k.c. jest zharmonizowanie treści przysługującego poszkodowanemu prawa podmiotowego ze zmianą okoliczności faktycznych, jaka może nastąpić w przyszłości. Jak to słusznie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 marca 1976 roku, sygn. akt III PRN 4/76, przesłanką żądania zmiany wysokości lub czasu trwania renty jest zmiana stosunków, a ciężar dowodu - zgodnie z art. 6 k.c. - spoczywa na powodzie. Zmiana stosunków w rozumieniu § 2 art. 907 k.c. - w znaczeniu zmiany sytuacji majątkowej lub osobistej - musi wystąpić po wydaniu wyroku ustalającego prawo do renty lub też po zawarciu ugody w tym przedmiocie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1972 roku, sygn. akt III PRN 94/72). Orzekając o zmianie sąd bierze pod uwagę wszelkie okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej stron. Przy czym w piśmiennictwie podkreśla się, że zmiana stosunków, o której mowa w art. 907 § 2 k.c. nie musi być istotna, ale powinna uwzględniać sytuację majątkową stron, a także zmiany w zakresie stosunków, które stały się podstawą przyznania renty (np. pogorszenia stanu zdrowia poszkodowanego, któremu przyznano rentę na podstawie art. 444 k.c). Również istotna zmiana siły nabywczej pieniądza, po powstaniu zobowiązania, należy do klasy zdarzeń oznaczonych w art. 907 § 2 k.c zwrotem „zmiana stosunków” (zob. uchwała

Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1994 roku, III CZP 58/94; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1993 roku, III CZP 142/93; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 grudnia 2004 roku, I ACa 1097/04; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2009 roku, I CNP 94/08).

Dokonując oceny przesłanek zastosowania art. 907 § 2 k.c. wskazać należy po pierwsze, że w niniejszej sprawie obowiązek płacenia renty przez pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. wynika z ustawy i jest związany z gwarancyjną odpowiedzialnością pozwanego za sprawcę szkody określoną w art. 822 § 1 k.c. w jego brzmieniu z dnia zdarzenia komunikacyjnego.

Po drugie, pełnomocnik powódki zażądał podwyższenia renty o kwotę 1.090,80 zł miesięcznie z uwagi na zmianę sytuacji faktycznej dotyczącej powódki, gdyż wnuk A. N. nie zamieszkuje z nią i nie sprawuje nad nią opieki, której podjęły się obecnie osoby obce - sąsiadki i znajomi. Sytuacja ta spowodowała, że powódka potrzebuje odpowiedniego zabezpieczenia finansowego, aby móc opłacać pomoc sprawowaną nad nią przez osoby trzecie, nie spokrewnione z nią.

Po trzecie zaś, wyrokiem z dnia 21 października 2004 roku, sygn. akt I C 1227/03, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 25 stycznia 2005 roku, sygn. akt I ACa 1234/04, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim Wydział 1 Cywilny, w punkcie 2 e wyroku, zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej Inspektorat w P. na rzecz powódki A. N. tytułem renty na zwiększone potrzeby po 200,00 zł miesięcznie płatne w terminie do dnia piątego każdego miesiąca, poczynając od 1 lipca 2004 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie płatności.

W niniejszej sprawie bez wątpienia zaszła - po wydaniu wyroku ustalającego prawo do renty - zmiana stosunków o której mowa w art. 907 § 2 k.c. Przede wszystkim wskazać należy, że zasądzając rentę w 2004 roku Sąd Okręgowy ustalił, iż powódka w życiu codziennym będzie stale wymagać pomocy osób trzecich; pomoc tę świadczył będzie wnuk powódki, który z nią mieszka. Obecnie powódka mieszka sama. Jej wnuk wyprowadził się do mieszkania na ulicy (...), a jej syn nie żyje. Powódka nie ma więc zapewnionej stałej opieki, którą przewidział Sąd Okręgowy. Co więcej, konieczność pomocy osób trzecich nie uległa zmniejszeniu, a wprost przeciwnie - aby wykonać jakąkolwiek czynność powódka potrzebuje pomocy. Co prawda wnuk odwiedza powódkę, ale jedynie może przynieść jej węgiel z komórki, nie umyje jej. Obecnie do powódki przychodzi stosowna osoba, która pomaga jej w wykonywaniu codziennych, niezbędnych czynności, takich jak: rozpalanie ognia w piecu, przygotowanie kąpieli i mycie, robienie zakupów, porządku, ubieranie powódki. Czasami powódce pomagają sąsiedzi pożyczając jej pieniądze, aparat słuchowy lub wyprowadzając na dwór. Jak niezbędne są codzienne wizyty osoby trzeciej u powódki pokazało zdarzenie z 2014 roku, gdy powódka, zahaczywszy o próg, przewróciła się i nie mogąc wstać, leżała aż ktoś pojawił się w jej domu. Okazało się, że na skutek tego wypadku powódka złamała żebro. Dodatkowo A. N. uskarża się na bóle kręgosłupa. Sąd Okręgowy ustalił, że w przyszłości powódka będzie miała ograniczona zdolność samodzielnego poruszania się. Dziś powódka może poruszać się jedynie przy pomocy dwóch kul lub zepsutego wózka inwalidzkiego, bowiem jedynie takim dysponuje - przy czym nawet wówczas potrzebuje jeszcze pomocy osób trzecich. Dodatkowo z konsultacji ortopedycznej wykonanej jesienią 2012 roku wynika, że u powódki nastąpiły zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe biodra lewego, których początek zaobserwowano u powódki w toku rozpoznawania sprawy o zasądzenie renty.

Dokonując porównania wysokości wydatków powódki z kwotą jej miesięcznych przychodów Sąd zauważył istotną dysproporcję, która sprawia, że powódka nie będzie w stanie zapłacić za pomoc osoby trzeciej, która zastępuje jej pomoc - niemieszkającego już z powódką - wnuka. Powódka utrzymuje się bowiem z emerytury w wysokości 750,00 zł oraz renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 630,00 zł miesięcznie. Natomiast za czynsz płaci ok. 200,00 zł, za gaz ok. 60,00 zł, za światło ok. 110,00 zł, a za lekarstwa ok. 100,00 zł. Powódka nie potrafi określić ile wydaje najedzenie i środki higieny osobistej. Zdarza się, że pożyczka pieniądze od sąsiadów. Nie może zaoszczędzić nawet najmniejszych kwot. Nie bez znaczenia pozostają okoliczności, że A. N. musi posługiwać się pożyczonym aparatem słuchowym oraz zepsutym wózkiem inwalidzkim, gdyż nie stać ja na swój własny, nowy sprzęt medyczny.

Zważyć należy, że pozwany, choć temu przeczy, zdaje się jednak zauważać zmianę stosunków oraz związany z nią zakres pomocy powódce, a także istotną zmianę siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania, podwyższając

poszczególnymi decyzjami zasądzoną powódce rentę z tytułu zwiększonych potrzeb oraz przyjmując w uzasadnieniu decyzji z dnia 6 maja 2014 roku zasadność zakresu pomocy świadczonej powódce przez/ osoby trzecie w wymiarze trzech godzin dziennie.

Przechodząc do kwestii kwoty o którą należy podwyższyć rentę A. N., Sąd uznał za zasadne wyliczenie dokonane przez pełnomocnika powódki, a opierające się na wysokości kosztów jednej godziny usług opiekuńczych w 2014 roku w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w P., uznając je za najbardziej obiektywne kryterium. Skoro Sąd uznał za konieczne - w sytuacji, gdy sprawujący opiekę nad powódką wnuk zmienił miejsce zamieszkania - podwyższenie renty powódce, aby mogła ona pokryć koszty fachowej pomocy wykwalifikowanych osób, zasadnym jest aby wysokość tego podwyższenia była stosowna do realnych, wyraźnie określonych cen na rynku. Koszt usług opiekuńczych określony przez jednostkę organizacyjną pomocy społecznej określoną w ustawie z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. 2015 poz. 163) jest najrzetelniejszym kryterium.

I tak, mnożąc wymiar trzech godzin opieki dziennie, przez trzydzieści dni, przez stawkę 19,12 zł, Sąd uzyskał kwotę 1.720,80 zł. Skoro decyzją z dnia 6 maja 2014 roku (...) Spółka Akcyjna w W. dokonał podwyższenia renty do kwoty po 630,00 zł miesięcznie, to od uzyskanej powyżej sumy należy odjąć kwotę renty, którą już pozwany dobrowolnie powódce przyznał (1.720,80 zł - 630,00 zł), wskutek czego wartość o którą należy podwyższyć powódkę kształtuje się na kwotę 1.090,80 zł.

Dlatego też, Sąd rentę orzeczoną Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 października 2004 roku, w sprawie I C 1227/03, utrzymanym w mocy Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 stycznia 2005 roku w sprawie I A Ca 1234/04 w kwocie 200,00 zł, podwyższoną decyzjami pozwanego: do kwoty po 540,00 zł miesięcznie od 1 stycznia 2011 roku; do kwoty po 585,00 zł miesięcznie od 1 stycznia 2012 roku; do kwoty po 630,00 zł miesięcznie od 1 stycznia 2013 roku miesięcznie; podwyższył do kwoty po 1.090,80 zł miesięcznie poczynając od dnia 13 października 2014 roku, pozostawiając pozostałe warunki płatności określone w Wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 października 2004 roku, w sprawie 1C (...), bez zmian. Zgodnie z żądaniem pozwu Sąd podwyższył rentę A. N. od dnia wytoczenia powództwa, tj. od dnia 13 października 2014 roku na przyszłość.

Na skutek oczywistej omyłki pisarskiej w redagowaniu wyroku z dnia 29 kwietnia 2015 roku Sąd zapisał, że rentę „podwyższa do kwoty po 1.090,80 zł miesięcznie”, podczas gdy rzeczywistym zamysłem Sądu był podwyższenie renty o kwotę po 1.090,80 zł miesięcznie. Zatem zamiarem Sądu było uwzględnienie powództwa w zakresie punktu 1 pozwu w całości, a dodania litery „d” we wskazanym wyżej fragmencie wyroku należy uznać za oczywistą omyłkę pisarską.

Sąd oddalił powództwo w zakresie zobowiązania pozwanego do corocznej waloryzacji kwoty¹ miesięcznej renty począwszy od stycznia 2015 roku w oparciu o obowiązujące w danym roku stawki za godzinę usługi opiekuńczej w (...) w P. z uwagi na fakt, że charakter niniejszego powództwa nie pozwala na uwzględnienie takiego żądania. Wszak celem art. 907 § 2 k.c. jest właśnie zharmonizowanie treści przysługującego poszkodowanemu prawa podmiotowego ze zmianą okoliczności faktycznych, jaka może nastąpić w przyszłości. Wówczas, jeżeli dojdzie do zmiany obowiązującej stawki za godzinę usług opiekuńczych, a powódka wystąpi z roszczeniem o podwyższenie renty obrazując jak obecnie wyglądają jej warunki oraz jakiego czasowo zakresu pomocy potrzebuje, Sąd oceni pozew i - nie przesądzając treści przyszłych rozstrzygnięć - określi stosowne podwyższenie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Na wysokość zasądzonych od pozwanego na rzecz powódki kosztów w łącznej wysokości 3.072,00 zł złożyły się:

- część opłaty stosunkowej od pozwu w wysokości 655,00 zł (art. 13 ust. 1 u.k.s.c),
- wynagrodzenie pełnomocnika powódki będącego radcą prawnym w kwocie 2.400,00 zł, ustalone w oparciu o § 5 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz. U. z 2013 r. poz. 490,

- opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 30,00 zł tytułem brakującej części opłaty od pozwu.

Apelację od powyższego wyroku wniosły obie strony.

Apelacja pełnomocnika powódki zaskarża wyrok w jego punkcie 2 w części oddalającej powództwo co do kwoty po 630 zł miesięcznie tytułem renty, poczynając od dnia 13 października 2014 r., zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 444 § 2 kc polegające na tym, iż mimo dokonania przez Sąd prawidłowych ustaleń faktycznych co do zakresu i rozmiaru potrzeb Powódki, Sąd I Instancji zasądził na rzecz Powódki rentę na zwiększone potrzeby w kwocie niższej od rzeczywistych potrzeb Powódki.

Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wnosili o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa także co do kwoty po 630 zł miesięcznie, a tym samym podwyższenie renty opisanej w punkcie 1 wyroku o dalsze 630 zł, tj. do kwoty po 1.720,80 zł miesięcznie poczynając od dnia 13 października 2014 r., pozostawiając pozostałe warunki płatności, określone w wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 października 2004 r. wydanego w sprawie o sygn. akt: I C 1227/03, bez zmian. Ponadto o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego, według norm przepisanych.

Apelacja pozwanego natomiast zaskarża wyrok w części zasądzonej na rzecz powódki rentę powyżej kwoty 900 zł miesięcznie, tj. w zakresie 190 zł 80 gr miesięcznie, wraz z odsetkami i kosztami procesu w całości, zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 907 § 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez przyjęcie, iż powódka wykazała istotną zmianę stosunków uzasadniającą podwyższenie renty z tytułu zwiększonych potrzeb w

zakresie kosztów sprawowania nad powódką opieki przez osoby trzecie w skarżonym zakresie;

b) § 1 Uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 29 sierpnia 2012r. zmieniająca uchwałę (...) Rady Miasta P. z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania poprzez uznanie, iż powódka ponosiłaby pełne koszty opieki w sytuacji gdy wysokość uzyskiwanego przez nią dochodu prowokowałaby odpłatność w wysokości 58 gr za godzinę opieki.

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, a w szczególności:

a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez sprzeczność istotnych ustaleń Sądu leżących u podstaw uwzględnienia powództwa z zebrany w sprawie materiałem dowodowym poprzez:

- nieuwzględnienie faktu, iż powódka nie wymagała i nie wymaga specjalistycznej opieki świadczonej przez wykwalifikowanych pracowników (...), a w konsekwencji koszty tej opieki są niższe, aniżeli opieka świadczona przez pracowników tej instytucji,
- pominięcie okoliczności, że usługi opiekuńcze na rzecz powódki nadal świadczy jej wnuk oraz sąsiedzi a nie wykwalifikowany podmiot,
- pominięcie faktu, że zgodnie z aktem prawa miejscowego, przy uzyskiwanym przez powódkę dochodzie miesięcznym netto odpłatność za usługi opiekuńcze wyniosłaby 58 gr.

b) art. 98 § 1 k.p.c. poprzez bezzasadne przyjęcie, że powódka wygrała proces w całości oraz art. 100 kpc poprzez niezastosowanie i odstąpienie od stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu w sytuacji gdy pozwany przegrał spór jedynie w ok. 81 %.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie do ponownego rozpoznania. Ponadto wnosił o zmianę postanowienia o kosztach procesu zawartego w punkcie 3. I 4. zaskarżonego wyroku oraz zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

z apelacji powódki

Apelacja jest uzasadniona.

Rozstrzygnięcie Sądu o podwyższeniu na przyszłość renty do kwoty po 1.090,80 złotych miesięcznie jest błędne. Lektura motywów pisemnych zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd Rejonowy sporządzając uzasadnienie dostrzegł swoją omyłkę ustalając, że w jego ocenie należne powódce świadczenie na przyszłość winno wynosić po 1.720,80 złotych miesięcznie poczynając od dnia 13 października 2014 roku.

W sprawie bezspornym jest, że nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu art. 907 § 2 k.c. O ile bowiem uprzednio tj. w dacie wyrokowania dnia 21 października 2004 roku w sprawie I ACa 1234/04 przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi powódka korzystała z pomocy wnuka, który sprawował nad nią opiekę, o tyle obecnie nie mieszkają oni razem a pomoc jest świadczona z kręgu osób obcych dla powódki. Kwestią sporną była wysokość kosztów opieki. Stanowisko Sądu I instancji wyrażone w uzasadnieniu, ażeby rentę tę ustalić na kwotę 1.720,80 złotych jest całkowicie trafne. Orzeczona renta w zaskarżonej części stanowi świadczenie mające być uiszczone powódce w przyszłości. Wyrok w sprawie ma charakter kształtujący stosunki pomiędzy stronami na przyszłość. Brak poprawy w stanie zdrowia skarżącej czyni obawy, że dotychczas realizowana opieka przez sąsiadów i znajomych może okazać się niewystarczająca. Zebrany w sprawie materiał dowodowy upoważnia do stwierdzenia, że w przyszłości powódka będzie wymagała pomocy i opieki specjalistycznej. To zaś oznacza, że e realiach rozpoznawanej sprawy stawka roboczogodziny opieki specjalistycznej a wskazana w uchwale rady gminy (por. pismo z dnia 14 listopada 2014 roku, k. 36)- 19,12 złotych jest do zaakceptowania.

Z tych więc przyczyn należało zmienić zaskarżony wyrok podwyższając przyznaną rentę do w/w wysokości (art. 386 § 1 k.p.c.).

z apelacji pozwanego

Apelacja pozwanego jest nieuzasadniona.

Zarzut w niej zawarty obraży zaskarżonym wyrokiem prawa materialnego- tj. art. 444 § k.c. jest całkowicie chybyony.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej subsumpcji powołanego przepisu, czyniąc ustalenia, które w apelacji są bezskutecznie kwestionowane.

Wbrew zarzutom skarżącego nie doszło do obraży zaskarżonym wyrokiem art. 233 § 1 k.c. Ocena dowodów dokonana przez Sąd nie wykracza poza granice swobodnej i nie uchybia dyspozycji powołanego przepisu. Argumentacja skarżącego, że dotychczas opieka była spowodowana przez wnuka i sąsiadów ma znaczenie dla oceny wysokości renty zaległej. Jak podniesiono wyżej inaczej należy ocenić świadczenie, które ma być wypłacane uprawnionej w przyszłości. Nie można bezkrytycznie czynić założenia, że nadal przy obecnym stanie zdrowia powódka winna korzystać z opieki sąsiadów i wnuka.

Argumentacja autora apelacji, że podwyższony koszt opieki to kwota 0,58 zł/h jest całkowicie niezrozumiała i nie przystaje do realiów niniejszej sprawy. Renta przyznana w oparciu o art. 907 k.c. nie jest świadczeniem alimentacyjnym. Jego źródłem nie jest obowiązek alimentacyjny lecz delikt. Nie można powiązywać wysokości renty od uzyskiwanych przez uprawnionego świadczeń rentowo- emerytalnych.

Z tych przyczyn wniesioną apelację jako nieuzasadnioną należało oddalić (art. 385 k.p.c.).

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono a podstawie art. 98 k.p.c. stosując zasadę w nim wyrażoną odpowiedzialności za wynik procesu.

Na oryginale właściwe podpisy